demeremur. ¶ Quarta ē ira deliberata ad vin-
dicandū in modico: ita ꝙ cū etiā in mag° possꝫ se
vindicare tñ nō vult. Et tal' est venial' ꝓpt̄ puita
tē vindicte. Vñ glo. sup illō ps. Irascimi et noli
te ꝛc. dt. Venialis ē ira q̄ nō ducit ad ḡue ꝓximi
nocumētū. vt trahēdo p crines puer. vel ollā in
t̄rā ex ira collidere ꝛ hmōi. ¶ Quīta ē ira expetēs
vl' volēs expet̄e vindictā in mag°. ꝛ talis ī aio cō-
sentit ꝛ cogitat quō se posset vindicare: licꝫ h̄ ex-
teri⁹ nō oñdat: mortale pct̄m est. vñ xp̄s dt. Qis
q̄ irascit̄ fratri suo. s. h̄ mō: re⁹ e. ꝛc. ¶ Sexta ē fo-
ris ostēsa in sig°. vt q̄ nō vult loq̄ cū ꝓximo vel auer
tit faciē vel respicit toruo vultu vl' salutantē nō
resalutat ꝛ hmōi. ꝛ hec etiā est mortal'. Nā licꝫ hō
nō teneat̄ inimico specialia sig° familiaritatꝭ ex-
hibere: tñ tenet̄ cōia sig° amoris nō negare. puta
tenet̄ faciē nō auertere. salutantem resalutare et
hmōi. vt dt sup. iiij. Rich. ¶ S. ¶ Septīa est. q̄ui
v̄bo se vīdicās ꝛ nō facto. vt q̄ solis vitupījs vl'
maledictōib⁹ se vindicāt ꝛ cōuicijs ac hmōi. Et
talia etiā sūt mortalia s̄m suū gen⁹ eo ꝙ ꝯriant̄
caritati. Ideo. j. Cor. vj. Neqꝫ maledici neqꝫ ra
paces regnū dei poss̄. Tñ ꝯuicia ꝛ vitupia dice-
re alicui pōt esse veniale. Prio si fiat nō m̄l'tū de
honestādo vl' sine ꝓposito dehonestādi vl' īfamā
di. puta qꝛ ītēdit ꝯtristare leuit̄ solū aliquē. Se-
cūdo si ꝓferant̄ talia aliq̄ ani leuitate vl' ex leui
ira. Tercio si fiāt cā correctōis vel disciplie a su-
periori. Sil'r maledictōes q̄b⁹ q̄s imp̄cat̄ malū
alt̄i pñt fieri venial'r. Prio si fiāt ex īdeliberato
aio siue ex īpetu. Scdo si de malo puo vel leui.
Tercio si fiāt ex cā bona. s. ne ille habeat cāꝫ faci-
endi mala. ꝛ ei fiāt q̄ meret̄ maledici. al's sec⁹. qꝛ
Leuit. xx. Qui maledixerit pr̄i vl' mr̄i morte mo
riet̄. Addit Alexā. ꝙ si maledictio ducat̄ ī ꝯsuetu
dinē pōt eē mortale ꝓpt̄ ꝯtēptū. Proīde ñ dꝫ hō
maledicere etiaꝫ creat̄e irrōnali: imo nec diabo-
lo. qꝛ Ecci. xxj. scribit̄. Dū maledicit īpi⁹ diabolū
maledicit īp̄e aīaꝫ suā. Vñ cū q̄s dt fratri. De⁹ p
dat te cū diabolo ꝛ hmōi. tūc ip̄e maledicit aīaꝫ
suā. qꝛ h̄ est dicere ꝙ sic̄ de⁹ iuste dānauit diabo-
lū: sic ipse maledic⁹ iuste dꝫ pire cū diabolo q̄a
eū imitat̄ put expōit Lyra. Sed q̄d ex h̄ erit illi
q̄ maledicit̄. Rñdet Aug⁹. di. Qui iust⁹ ē ꝛ iniu
ste maledicit̄: p̄miū ei p maledictōe reddit̄. Hec
ille. De his lati⁹ alibi. ¶ Vltima est ira cū nota
bili ꝓximi nocumēto. sic̄ v̄berare ex ira. vulnera
re. sanguinē fūdere. minas ꝛ hmōi īponere. ꝛ oc-
cidere. s. iniuste. Et h̄ ē mortale maximū clamās
ī celū. Geñ. iiij. exēpluꝫ hēm⁹ ī cayn cui dixit de⁹.
Vox sāguis fratrꝭ tui abel clamat ad me d̄ t̄ra.
nūc igit̄ maledict⁹ erꝭ sup t̄rā q̄ ꝛc. O ḡ pctōr hō.
o iracūde vide quō pibis p irā et tibi caue. ¶ D
Circa t̄ciū de recōciliatōis amicicia breuit̄ p
seq̄ndo qꝛ alt̄o s̄mone lati⁹ agem⁹ q̄runt̄ aliq̄.
¶ Primo de offendente.
Scdo de patiente.
Tercio exemplū erit de rancore.

Prio q̄rit̄ Vtꝝ offendēs ꝓximū teneat̄ recōcili
atiōeꝫ ab eo pet̄e sub necessitate salutꝭ et̄ne ꝛ eua
siōis dānatiōis ppetue. Rñdet̄ s̄m Lyrā ꝛ doc.
cōit̄ ꝙ sic. Rō. qꝛ caritatē verā nō hꝫ nisi ꝓximo le-
so ab eo velit satisfacere. Et patet ex xp̄i v̄bis de
hmōi obligatiōe ser. se. lati⁹. Itē rō canonical'. qꝛ
ad verā pniaꝫ nō sufficit ꝯtritio ꝛ ꝯfessio. sed req̄
rit̄ etiā debita satisfactio. ideoqꝫ tal' offendens te
net̄ nedū veniā pet̄e sed etiaꝫ satisfacere de dāno
dato si p̄t. Alit̄ nec p̄t absolui nisi iniuriat⁹ remi
sisset actōeꝫ iniurie. Vñ Aug⁹. xiiij. q. vj. Si res.
dt. ꝙ falsa pnia ē cū q̄s ñ satisfacere vult. ¶ I
¶ Scdo q̄rit̄ Vtꝝ offēsus teneat̄ iniuriāti sp re-
mittere: etiā si ille nolit veniā pet̄e ꝛ satisfacere. ꝛ
h̄ sub necessitate. Rñdet̄ s̄m doc. p̄cipue Aureo.
ꝛ cōit̄ alios p pl'a pūcta notāda. ¶ Primū est ꝙ
null⁹ tenet̄ actiōeꝫ suā ꝯ iniuriantē remitt̄e. sꝫ li
cite p̄t satisfactionē expetere ab illo. vt patꝫ. xxiij.
q. iiij. Si illic. Scōm ē ꝙ tal' req̄rēs satisfactio
nē agēdo: bñ facit. dū tñ rācorē in corde ñ teneat
vt dic̄ glo. sup c. Si q̄s ꝯtristat⁹. xc. dist. Rō. q̄a
iniuriās tenet̄ ad debitā satisfactōeꝫ. Terciuꝫ ē
ꝙ rācorē h̄ ē odiū cordis tenet̄ iniuriat⁹ dimitt̄e
etiā si nec veniaꝫ ille petat nec satisfaciat. vt dicit
Innoc̄. d̄ pe. dist. v. c. vl. imo nūq̄ꝫ dꝫ vl' ad horā
admittere. qꝛ ñ licꝫ aliquē odio h̄re. vt dt Greg.
xxiij. q. iiij. Cū ī lege. Hec ī sūma etiā Angelica.
¶ Tercio exm̄ ponit̄ ad hec ī li. q̄ dr speculū exē-
ploꝝ. di. ix. ca. xciiij. qd̄ legit̄ inq̄t in scala celi ꝙ q̄
dā burgens̄ tātū fuit rācore infect⁹ vt iniurias si
bi factas nullo mō īdulgere voluerit. q̄ cū esset
mortu⁹ ꝛ portat⁹ ad eccl'iaꝫ: ꝛ exeq̄e officij dicerē-
tur p eo. ecce imago crucifixi retraxit man⁹ cla-
uatas de crucis ligno et obturauit aures suas.
ꝛ vox audita ē. Nec pepcit: nec parcā. O ḡ pctōr
iracūde noli pire sed pniaꝫ age. ꝛ rogē⁹ xp̄m ꝛc.

¶ De eadē dñica Sermo. ij. scꝫ de recōciliatione
fraterna ꝛ eius modo ac leuificatione.

V Ade prius recō-
ciliari fratri tuo ꝛ tunc veniēs offeres
mun⁹ tuū. Math. v. ꝛ ī euāg. hodier.
Verba ista dixit saluator nr̄ q̄b⁹ p̄cipit vt dū fra
trē offēdim⁹. recōciliatōeꝫ ab eo req̄rā⁹: alioq̄n di
irā īcurri⁹: nec mūera nr̄oꝝ opeꝝ accepta erunt
ipsi deo. vñ Chrys. sup h̄ passu dt. Ecce a discor-
dātib⁹ ñ vult de⁹ accip̄e sacrificiū. Hinc ḡ ppēdi-
te q̄ntū sit malū discordie: ꝓpt̄ qd̄ et illd̄ abijcit̄ p
qd̄ culpa relaxat̄. vide āt misc̄diaꝫ dei. pl⁹ em̄ di-
ligit ꝯcordiā fideliū ad vtilitatē hoīm q̄ꝫ mūera
ad suū honorē oblata. q̄ꝫdiu ei fideles hoīes ali
quā dissensiōeꝫ int̄ se habuerīt: mū⁹ eoꝝ ñ susci-
pit̄: orō eoꝝ ñ exaudit̄. Hec ille. Ideoqꝫ saluator
admonet nos di. Si offers mū⁹ t. ꝛc. vade p̄us
recōciliari fratri t. ꝛc. vt ptꝫ ī euāg. Itaqꝫ d̄ recōci
liatōe frat̄na in h̄ s̄mōe declarem⁹ tria mysteria
¶ Primū dr obligationis.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-524/0341
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt